

To nejlepší nakonec

Nové nebe, nová země a pravý domov

Radim Passer

26

26. Radim Passer

To nejlepší nakonec Nové nebe, nová země a pravý domov

Hezký dobrý večer i dnes milé dámy a vážení pánové. Dnes se setkáváme naposledy. Ale jak tady už včera zaznělo, ta dnešní přednáška je sice poslední v tom cyklu odhalte, ale určitě by to neměl být konec, ale naopak nový začátek, abychom tu vytvořili prostor, kde se budeme moci nadále setkávat a studovat společně Boží slovo. I dnes večer bych vám rád popřál milost a pokoj od našeho nebeského Otce a od Pána Ježíše Krista. I dnes na úvod si krátce zrekapitulujeme naši včerejší přednášku, kde jsme se dostali v tom tématu dějiny spásy až do ukončení dějin zla.

Z Božího slova jsme mohli společně odhalovat, že ta největší hodnota, kterou Pán Bůh nabízí každému člověku na této zemi bez rozdílu je dar spasení a věčného života. A že tento dar, té nejvyšší hodnoty, protože jsme si už říkali, že i kdyby člověku patřila celá země, tak v porovnání s věčným životem, je to pořád jakoby nic. Takže dar věčného života je tím největším darem. V té včerejší přednášce jsme mohli pochopit, že na konci milénia, na konci tisíciletí a na jeho začátku proběhnou dvě důležité události. Na počátku milénia bude vzkříšení k životu věčnému a Bible říká „**Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení, protože nad ním druhá smrt nemá moci.**“ Zj. 20:6. Tedy ta smrt, která je definitivní a ze které už nebude další vzkříšení. Také jsme mohli studovat, co se stane na konci milénia, když bude vzkříšení lidí, kteří odmítli přijmout právě tu Boží nabídku milosti a spasení. A tak Pánu Bohu nezbude nic jiného, než tyto životy ukončit navždy. Ale také jsme mohli pochopit, že takové to peklo, jak se o něm hovořilo v průběhu staletí, že by Pán Bůh někde věčně trápil lidi, kteří nepřijali nabídku spasení, tak takový Pán Bůh skutečně není. Na úvod si můžeme přečíst dva verše z listu Judova. Tam můžeme číst, co Bible rozumí pod pojmem věčný trest. „**Také anděly, kteří si nezachovali své vznešené postavení, ale opustili určené místo, drží ve věčných poutech v temnotě pro veliký den soudu. Podobně jako oni i Sodoma, Gomora a okolní města se oddaly smilstvu, propadly zvrhlosti, a jsou nám výstražným příkladem trestu věčného ohně.**“ Ju. 1:6-7. Zde můžeme pochopit, že z hlediska toho trestu jsou věčné důsledky a nikoliv trest jako takový. A právě i v tom můžeme vidět prvek Božího milosrdenství a Boží lásky.

Dnešní téma navazuje na to včerejší. Má název: „To nejlepší nakonec“ a já věřím, že sami pochopíte, že to tak skutečně je. Pán Bůh zaslíbil nové nebe, novou zemi, jako ten pravý domov pro každého člověka, který svou důvěru vkládá v Pána Boha. A protože budeme studovat Boží slovo, tak i dnes poprosím, abychom sklonili naše hlavy ke krátké modlitbě.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já ti chci s velkou pokorou a vděčností ve svém srdci poděkovat za to, že se můžeme i dnes večer setkat, abychom studovali tvé slovo. Děkujeme ti za to nádherné téma, které nás dnes čeká. Také dnes tě chci prosit, aby skrze Ducha svatého jsi tady byl přítomen, abys působil na naše srdce a na naši mysl a prosíme tě o moudrost. Dej nám moudrost, abychom dokázali správně pochopit, co ty nám chceš skrze Bibli říci. Modlíme se ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.

Příběh:

Vypráví se příběh o jedné malé dívce, která žila celý svůj život ve městě. V uměle osvětlených ulicích nikdy neměla příležitost vidět hvězdy v jejich plné kráse. Jednou ji její maminka vzala na dovolenou na venkov. Večer po západu slunce se na noční obloze objevily krásné hvězdy, krásné jako diamanty. Holčička je s úžasem pozorovala. Uchvátila ji nádhera oblohy plné hvězd. Nadechla se a nakonec řekla: „Mami, jestli je to nebe tak krásné z té špatné strany, jak krásné musí být na té správné straně.“

Téma nebe zajímalo staletí muže a ženy na celém světě. Jak vypadá nebe doopravdy? A existuje vůbec? A pokud ano, kde je? A jak to tam vypadá? Bible popisuje detaily o nebi. Bůh totiž chce, abychom věděli, jak nebe vypadá, abychom o to více po něm toužili. Nebe rozhodně není nějakým tajným místem, které Pán Bůh před námi skrývá. Boží slovo – Bible je klíčem, který odemyká všechny tajemství o nebi. Nemusíme se spoléhat na lidské teorie nebo názory. Nemusíme žít ve zmatku ohledně skutečné pravdy o nebi. Apoštol Petr napsal o tomto zdroji informací, tedy o Bibli: „**Tím se nám potvrzuje prorocké slovo a činíte dobře, že se ho držíte, je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbrěskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci.**“ 2. Petr 1:19. Bůh zjevil ve svém Slovu vše podstatné, co potřebujeme jako lidé o nebi znát. Kde bude nebe. Jak bude nebe vypadat. Kde bude jeho hlavní město. Co tam lidé budou dělat. Kde budou spasení lidé. Jak bude vypadat hlavní město. Tak nyní můžeme vzít ten Boží klíč – Bibli a objevit velmi reálnou budoucnost, kterou Bůh připravil pro všechny své následovníky.

V poslední knize Bible-Zjevení, Bůh zjevil apoštolu Janovi obrázek budoucnosti. Apoštol Jan popisuje, co viděl: „**A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo.**“ Zj. 21:1. Pro apoštola Jana moře bylo rozdělením, protože on to vidění dostal na ostrově Patmos, kde byl ve vyhnanství a tudíž nemohl sdílet společenství se svými spolubratřími ve víře. Takže pro něj moře bylo rozdělení. Ale ať už to v tomto textu je myšleno jakkoli, tak v každém případě žádné rozdělení v Božím království už nebude. „**A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha.**“ Zj. 21:2. Jen málo scén představuje takové štěstí a krásu, jako je nevěsta, připravující se na svatbu. Tento nebeský domov není něco, co viděl pouze apoštol Jan. Všichni Boží proroci v průběhu dějin o nebi věděli. Můžeme se zaposlouchat do dalších biblických textů. Apoštol Petr říká: „**A Bůh pošle Ježíše, Mesiáše, kterého vám určil. On zůstane v nebi až do chvíle, kdy bude všechno nové, jak o tom Bůh od věků mluvil ústy svých svatých proroků.**“ Sk. 3:20-21. Čili i před dvěma tisíci lety to nebylo nic nového pro Boží proroky.

Co Bůh vlastně obnoví? Bůh obnoví všechno, co Adam s Evou ztratili. Země vyšla z rukou Stvořitele v plné kráse a dokonalosti. Byla nepopsatelně krásná. Stvořitel sám navrhl a vyzdobil domov Adama a Evy. Byla to zahrada v Edenu, kterou vytvořil ten největší dizajnér v celém vesmíru. A Bůh také prvním lidem dal vládu nad touto zemí. Měli dokonalé zdraví, lásku, štěstí, radost a především osobní společenství s Bohem tváří v tvář. Všechno bylo v míru a harmonii. Nikdy neměli onemocnět nebo zemřít, pokud by se drželi Božích pokynů. A ty Boží pokyny zněly: „**Nejezte ze zapovězeného stromu v zahradě Edenu nebo zemřete.**“ To bylo jakýmsi testem věrnosti vůči Pánu Bohu. Ale my z Bible víme, že první lidé si vybrali jinou možnost a z tohoto stromu jedli. Uposlechli krutého a prohaného nepřítele, místo toho, aby poslouchali milujícího a pečujícího Boha. Potom poprvé ve svém životě pocítili vinu, stud a strach. Byl to nejtragičtější den v historii země. Pro svou neposlušnost ztratili všechno. Ztratili svůj domov v zahradě, ztratili svoji vládu nad zemí a také ztratili přístup ke stromu života. A bez možnosti jíst ze stromu života, měli postupně směřovat ke smrti a nakonec navždy zemřít. Zemřít bez jakékoliv naděje.

Apoštol Pavel píše: „**Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte.**“ Řím. 6:16. Ale díky za to, že Bůh je takový, jaký je. Protože milující a laskavý Bůh neponechal svá stvoření na pospas ďáblu. Bůh věděl, že had podvedl Adama a Evu. A Bůh miloval lidi natolik, že je nemohl ponechat bloudící a bez naděje. U brány v Edenu Bůh slíbil Adamovi a Evě, že jednoho dne přijde zaslíbený Mesiáš, Boží Syn, který se stane

člověkem, semenem ženy. Přejde, bude žít životem bez hříchu, životem dokonalé poslušnosti a zemře za každého člověka, aby se lidé mohli navrátit do Boží rodiny a mít věčný život.

Po pádu do hříchu řekl Bůh ďáblovi: „**Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.**“ 1. Moj. 3:15. Tady už vidíme první mesiášské proroctví, které máme zaznamenáno v Bibli. Vidíme tu od samého začátku, jak je zde napětí mezi dobrem a zlem. K oběma těmto stranám se lidé svými životními postoji mohou přiklánět. A jak přicházely generace a zaplnily zemi, rozmnožil se i hřích. Lidstvo téměř zapomnělo na Boha a jeho slib. Lidé začali být nemravní a nemorální. „**I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka, a že každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý.**“ 1. Moj. 6:5. To je zhodnocení světa těsně před potopou. A víte, že když Ježíš mluvil o svém druhém příchodu, tak říkal, že před jeho druhým příchodem to bude na této zemi vypadat jako za dnů Noé. Nakonec tedy Bůh předpotopní svět musel zničit pro jeho obrovskou bezbožnost velikou potopou. Paradoxem je, že aby Bůh zachoval život na této zemi, tak musel zničit svět potopou. Zničit, aby život mohl být uchován a obnoven. Jenom osm lidí z tehdejších stovek miliónů či miliard využilo nabídku k záchraně.

Po velké potopě neuběhlo mnoho času. Narodilo se a zemřelo jen pár generací a lidé začali opět páchat zlo. Aby Bůh zachoval svůj lid na zemi, znovu musel zasáhnout. Bůh povolal Abrahama a jeho rodinu z modlářského a zkaženého Uru v kaldejské zemi. I jeho rodina by se nepochybně stala bezbožnou, kdyby zůstala v tomto městě. Bůh řekl Abrahamovi: „**Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním!**“ 1. Moj. 12:1-2. Abraham věřil Bohu a byl ochoten opustit pohodlí svého kaldejského domova. Nevěděl kam jde, ale tušil, co Pán Bůh má pro něho připraveno. V Novém zákoně o Abrahamovi můžeme číst tento text: „**Abraham věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.**“ Žid. 11:9-10. Bůh slíbil, že dá Abrahamovi a jeho dětem to, co Adam a Eva ztratili. Také proroci ve všech dobách vyhlíželi obnovu všech věcí. V listě Židům v 11. kapitole je soupis mužů velké víry, nejenom ze Starého zákona, jakými byli např. Ábel, Enoch, Noé, Abraham, Josef, Mojžíš a další. A to je jen několik postav víry, postav, které věřili v Boží slib, že Bůh jednou obnoví to, co Adam a Eva ztratili.

Můžeme si povšimnout, co říká Bible o těchto velikánech. „**Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili. Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské.**

Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.“ Žid. 11:13.16. Izajáš, největší z mesiášských proroků, který žil v 8. stol. př. Kr., nám dává úžasný popis obnovy, kterou Pán Bůh připravil. Podívejme se jen na některé z věcí, které Bůh zjevil Izajášovi. „Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl.“ Iz. 65:17. To je přece nádherné zaslíbení. „Nikdy už nebude slýcháno o násilí ve tvé zemi, o zhoubě a zkáze na tvém území.“ Iz. 60:18. Čili můžeme jen pomyslet na to, že žádné násilí tam nebude, jen mír a harmonie. Protože Pán Bůh slíbil, že když se vypořádá definitivně s hříchem, že už se hřích nikdy znovu v celém Božím království, tedy v celém vesmíru neobjeví. Nebudou tam ani žádní zloději. Ale to není všechno, co říkají proroci. Můžeme číst dále. „Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát... malý hoch je bude vodit.“ Iz. 11:6. Logické je to, že když tam nebude smrt, tak tam ani živí tvorové nebudou požírat jedni druhé. Podívejme se, co ještě Bible říká o planetě Zemi po jejím obnovení ke své původní slávě. „Nikdo z obyvatel neřekne: „Jsem nemocen.“ Iz. 33:24. Tedy žádný infarkt. Žádná rakovina. Žádná alergie. Jen dokonalé zdraví po celou věčnost. „Poušť i suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkveté kvítím.“ Iz. 35:1. Jenom těžko si dokážeme představit, jak nádherná bude nová země. A lidé, kteří budou žít v novém království. „Vystavějí domy a usadí se v nich, vysázejí vinice a budou jíst jejich plody. Nebudou stavět, aby se tam usadil jiný, nebudou sázet, aby z toho jedl jiný. Dny mého lidu budou jako dny stromu. Co svýma rukama vytvoří, to moji vyvolení sami spotřebují.“ Iz. 65:21-22. Takže jsme svědky jakési dokonalé nebeské ekonomiky. Ta dokonalost nebeské ekonomiky spočívá v tom, že tam nebude potřeba žádná nadvýroba, uskladněná v logistických centrech. A také tam nebude zapotřebí žádný nedostatek na straně druhé. Ve všech směrech dokonalá vyváženost a harmonie.

Nová země bude tedy skutečným místem, se skutečnými lidmi, kteří dělají skutečné věci. Budeme dokonce mít vlastní jména a lidé nás budou znát. „Jako nová nebesa a nová země, které učiním, budou stát přede mnou, je výrok Hospodinův, tak nepohnutelně bude stát vaše potomstvo a vaše jméno. O každém novoluní, v každý den odpočinku, přijde se sklonit veškeré tvorstvo přede mnou, praví Hospodin.“ Iz. 66:22-23. A tak nová země bude šťastným místem, plným radosti pro Boha i pro Boží lid. Bude to krásná, radostná oslava, kdy spasení přijdou každou sobotu do svatého města, aby chválili Boha, aby zpívali, a aby byli společně.

Ježíš řekl, že připravuje pro každého z nás příbytek, který se nám bude líbit. Izajáš také řekl, že budeme stavět domy. A tak se zdá, že kromě vlastního postaveného domova někde na venkově, budeme

navštěvovat hlavní město. Hlavní město nové země a i tam budeme mít svůj příbytek. Biblický obrázek nebe je jasný. Bůh stvoří nové nebe a novou zemi. Svaté město, tedy nový Jeruzalém, jak Bible říká, sestoupí od Boha z nebe. Země, tedy tato planeta vzpoury, z toho dnešního úhlu pohledu a padlá do hříchu, se stane hlavním místem, hlavní planetou celého vesmíru. Možná vás to překvapí, ale tato země je současně budoucím domovem spasených lidí. Ježíš Kristus to vyjádřil těmito slovy: „Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.“ Mat. 5:5. Bůh obnoví planetu zemi do její původní dokonalosti a bude to nádherná nová země. Tak jak to bylo v tom úžasném slibu, který dal Ježíš svým učedníkům a následovníkům ve všech dobách těsně před tím, než byl ukřižován. Je to jeden z nejkrásnějších textů v Bibli, jaké já osobně znám. „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků, kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli kde jsem já.“ Jan 14:1-3. To je slib od Boha pro každého, kdo po tom touží. Ježíš učil své učedníky i vzorovou modlitbu. „Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.“ Mat. 6:10. A tak vidíme, že Ježíš Kristus i nás žádá, abychom se modlili za obnovu všech věcí, aby přišlo Boží království.

Podívejme se na podrobnější popis toho velkolepého města, které Jan viděl ve svém vidění na ostrově Patmos. Zdá se, jakoby prorok hledal slova, aby vůbec vyjádřil velikost a nádheru nového Jeruzaléma. Bible říká: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ 1. Kor. 2:9. Možná značná část lidí si však nepřečte další verš, který říká: „Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha.“ 1. Kor. 2:10. Takže Pán Bůh zjevil tyto věci prorokům skrze svého svatého Ducha a oni je pro nás zapsali. A tak je máme zapsány v Bibli. Není pochyb, že jim nebyla sdělena ani polovina o budoucí slávě nebe. Tak to bylo s Janem a Izajášem a všemi proroky. Když Jan hovoří o svatém městě podrobněji, zdá se to být příliš krásné než aby to mohla být pravda. Ale Bůh na to dal své slovo. A tak já tomu věřím. Věříte tomu také? Jan řekl, že viděl nové nebe a novou zemi, a že už tam nebylo moře. Pak viděl svaté město sestupovat z nebe. A o tom městě nám říká snad všechno, co potřebujeme vědět. Vrátime se do Zjevení 21. kapitoly. „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid, on sám, jejich Bůh, bude s nimi. Jeho jas jako nejdražší drahokam a jako průzračný křišťál. Změřil i hradbu, a bylo to sto čtyřicet čtyři loket. A dvanáct bran je z dvanácti perel, mohutné a vysoké

hradby na branách napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele. A náměstí toho města je z ryzího zlata jako z průzračného křišťálu. To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo: září nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek.“ Zj. 21:1-3.11.17.21.12.21.23. Další popis je ve Zjevení 22. kapitole. „Řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. Z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka, každý měsíc dozrává na něm ovoce. Noci tam již nebude.“ Zj. 22:1-2.5. Z toho je zřejmé, že už nebudeme potřebovat spánek. Trůn Boží a Beránek budou v hlavním městě, v novém Jeruzalémě. „A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův.“ Zj. 22:3. Pán Bůh zaslubuje čistý vesmír bez zla a hříchu. Jeden z nejkrásnějších darů se nachází ve Zjevení 21. kapitole, kde je Boží zaslíbení. „A setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu, ani nářku, ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ Zj. 21:4. Možná někoho může napadnout: Jak vlastně to svaté město bude veliké? Jan přesně popisuje velikost tohoto města. „Město je vystavěno do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka. Změřil to město, a bylo to dvanáct tisíc měr. Jeho délka, šířka i výška jsou stejné.“ Zj. 21:16. Míra je jedna osmina anglické míle – tedy 12.000 měr je zhruba 2.400 km po obvodu. Dávnověká města byla měřena podle délky vnějších obvodových zdí. Takže nový Jeruzalém je město, které by mělo mít asi 600 km vzdálenost na každé straně. Ale dokážeme si představit i výšku tohoto města 600 km? Já se přiznám, že s mou představivostí se mi to daří jen stěží. Ale mám důvěru a víru v to, že toto město bude ten největší developer, jaký je v celém vesmíru. A tak si můžeme být jisti, že to bude dokonalé.

Možná nás napadne, jestli to město bude také dostatečně velké pro všechny spasené. Jeden matematik odhadl, že nový Jeruzalém by mohl ubytovat 2 miliardy lidí. Nevím, jakým způsobem to spočítal, ale bude tam místo určitě pro každého, kdo tam chce být, protože Pán Bůh toto zaslíbil. A co v takovém krásném místě budeme dělat? Žádný zločin, žádná nemoc, žádný hlad nebo pohroma, žádné nemocnice, žádná policie, navždy jen mír a harmonie. Zní to tak, že budeme dělat plno věcí. Budovat vysněný venkovský domov. Vykonávat neunavující práci, třeba na své vlastní zahrádce. Stále zdokonalovat naše dovednosti a znalosti v různých oblastech. Ježíš, Stvořitel všeho tam bude mimo jiné i proto, aby nás seznamoval se záhadami stvoření. Jakým způsobem je schopen dát do mrtvé hmoty život. Stále se budeme učit nové věci. Budeme schopni cestovat, kdykoliv si to budeme přát. Celý vesmír i všechny stvořené světy se svými obyvateli, kteří nikdy nepadli do hříchu, to všechno bude přístupné vykoupeným lidem. Tedy dost poznávání na celou věčnost. Budeme mít čas, abychom mohli být se

svými přáteli, s lidmi, které máme rádi. Každou sobotu budeme moci chválit Boha a zpívat s anděly a s Ježíšem.

Možná nás v tuto chvíli napadne ta nejdůležitější otázka: Jak se ale mohu ujistit, že já budu v nebi? Odpověď je jednoduchá. Bible, náš klíč k poznávání, říká: „**Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.**“ Gal. 3:29. Jsme-li Kristovi, jsme synové a dcery nebeského krále s dědičným právem. Přijmeme-li Ježíše, jako svého Spasitele, pak tento slib, který Bůh dal Abrahamovi, platí i nám. Je velmi zajímavé, jak je v Bibli, hned v prvních třech kapitolách popsáno stvoření světa, stvoření rajskeho domova pro Adama a Evu. Ale jak víme, Adam a Eva to vše ztratili. A to je obsahem prvních tří kapitol Bible. A potom poslední tři kapitoly Bible dávají obraz o Božím plánu obnovy toho, co Adam a Eva ztratili. Jedná se o krásnou budoucnost, kde se naplní naše nejhlubší sny a nejúžasnější touhy.

Příběh:

Před řadou let se v Severním moři ztratila kvůli mlze loď, která převážela ovce. Loď byla unášena bezcílně celé tři dny. Ovce na palubě odmítly jíst staré seno. Něco se stalo. Postavily se k jedné straně lodi a začaly bečet. Bé, bé. Stále pokračovaly ve svém bečení. Kapitán a lodníci to nemohli pochopit. Divili se, proč to dělají. Ale brzy se zvedla mlha a ukázalo se, že loď byla blízko skotského pobřeží. Ovce cítili čerstvě posekanou trávu na skotských loukách a odmítly staré seschlé seno, které jim dávali lodníci.

Když ucítíme vůni nebe, tak se změní naše priority v našem životě. Když ucítíme věčnost, všechno ostatní se tomu podřídí. Toužíme po jiné zemi a chtěli bychom být na břehu věčnosti? Stýská se nám po nebi? Víte, já jsem nemocný steskem po nebi. Jsem nemocný steskem po mém pravém domově, který Pán Bůh má pro nás připraven. Co vy, přátelé? Toužíte ve svém srdci žít s Ježíšem navěky ve slávě? Pán Bůh nás zve. „**A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“** Zj. 22:17. Proto neodkládejme naše rozhodnutí. Každý z nás může být součástí Boží rodiny. Každý z nás může být součástí nádherné báječné budoucnosti. Proto i dnes večer, pokud to tak opravdu chcete učinit, tak vás znovu chci vyzvat, pozvěte Pána Ježíše Krista do svého srdce, aby se stal součástí vašeho života, aby vám dával sílu jít a žít životem podle jeho vůle. A pokud chcete, tak se můžete se mnou postavit k závěrečné modlitbě.

Modlitba:

Náš milující nebeský Otče, já bych ti chtěl i dnes večer poděkovat za to, že jsme se mohli scházet, abychom studovali tvé slovo, abychom odhalovali pravdy tvého slova, abychom mohli odhalovat tvoji obrovskou

lásku k nám lidem, abychom mohli odhalovat tvoji nekonečnou shovívavost a trpělivost s námi. S námi svévolnými lidmi, kteří tolikrát chceme kráčet tímto životem podle toho, jak nám se to zdá nejlepší. Děkujeme ti ale za to, že ty nám ve svém slově říkáš, jakou cestou bychom se měli vydat, pokud chceme s tebou žít ve tvém království. Děkujeme ti za to, že z Bible můžeme pochopit, že život věčný je tím největším darem, který ty každému z nás nabízíš. Chci ti poděkovat za Pána Ježíše Krista, který přišel, položil svůj život a zvítězil nad hříchem a smrtí, abychom stejného vítězství mohli dosáhnout i každý z nás. A tak tě chci v tuto chvíli prosit, za každého z nás, jak tu tady před tebou stojíme, abys nás provázel našimi životy, abys nás chránil, abys, pokud ti to my sami dovolíme, nás vedl po té úzké cestě, která vede k věčnému životu. Prosíme, požehnej každého z nás a dej, ať se staneme požehnáním pro lidi, které můžeme oslovit tvým slovem. Děkujeme ti za toto všechno, děkujeme ti, že budeme mít další příležitost, abychom se sdíleli, abychom se dále setkávali a studovali tvé slovo. Děkuji ti, Pane Ježíši, za to všechno, a necht' je tvoje království i moc i sláva na věky věků. Amen.

